

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Р4г.11/15
4.3.2015. године
Нови Сад

Апелациони суд у Новом Саду, по судији Верици Бајић као судији појединцу, у правној ствари подносиоца захтева Д. Б. из Б. Ц., кога заступа М. В.-Б., адвокат у Л., ради заштите права на суђење у разумном року, дана 4.3.2015. године донео је следеће

РЕШЕЊЕ

Одбија се захтев подносиоца захтева Д. Б. из Б. Ц. којим је тражио да се утврди да му је у предмету Основног суда у Лозници П.1040/14 и предмету Вишег суда у Шапцу Гж 886/14 повређено право на суђење у разумном року као и захтев да се обавезе првостепени суд да у року од 15 дана од дана пријема одлуке закључи главну расправу и донесе пресуду којом ће одлучити о постављеном захтеву, те се одбија захтев за исплату трошкова састава захтева за заштиту права на суђење у разумном року од 6.000,00 динара.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Овом суду је поднет захтев за заштиту права на суђење у разумном року подносиоца Д. Б. из Б. Ц.

Надлежност овог суда за одлучивање о захтеву за заштиту права на суђење у разумном року подносиоца заснована је на одредбама чл. 2 Закона о изменама Закона о уређењу судова („Сл.гласник РС“ број 101/2013), односно чл. 8а-8в Закона у уређењу судова (Закон је објављен у "Службеном гласнику РС", бр. 116/2008, 104/2009, 101/2010, 101/2011 и 101/2013).

Наводи захтева за заштиту права на суђење у разумном року свде се на тврдњу подносиоца да му је у поступању судова везано за поступак Основног суда у Лозници П.1040/14 и Вишег суда у Шапцу ГЖ.886/14, повређено уставом гарантовано право на суђење у разумном року.

Поступајући по захтеву предлагача, у смислу одредби чл. 8а и 8б Закона о уређењу судова у вези чл. 30 ст. 2 Закона о ванпарничном поступку, за потребе овог поступка, овај суд је од Основног суда у Лозници захтевао да му достави на увид списе тога суда П.1040/14, ради утврђивања релевантних чињеница и околности за одлучивање о захтеву за заштиту права на суђење у разумном року, па је на основу увида у спис утврђено следеће:

Тужилац је тужбу, Основном суду у Лозници, поднео дана 11.2.2013. године. Предмет спора је накнада штете (неосновано обогаћење) због мање исплаћеног износа пензије од припадајућег, тужиоцу као војном пензионеру. Тужилац је подносилац захтева за заштиту права на суђење у разумном року, Б. Д. из К., кога по пуномоћи у спису заступа М. В. Б. адвокат из Л.. Тужени је РФ ПИО Филијала у В.. Суд је тужбу доставио на одговор туженом 22.2.2013. године, а одговор је достављен суду 28.3.2013. године, док је тужилац исти примио 3.4.2013. године. Рочиште је заказано за 12.4.2013., а одложено је по захтеву тужиоца због болести, а следеће је заказано за 11.6.2013. године. На том рочишту одређено је провођење доказа вештачењем по вештаку економскофинсацијке струке, а рочиште заказано за 12.7.2013. године. Вештак је налаз доставио 11.7.2013. године. Рочиште од 12.7.2013. године је отказано по захтеву тужиоца и заказано за 24.7.2013. Дана 16.7.2013. године тужилац је поднеском прецизирао захтев који је тужени примио 22.7.2013. године. Расправа је закључена на рочишту од 24.7.2013. године, а тужилац је пресуду примио 2.8.2013. године. Тужени је изјавио жалбу дана 6.8.2013. године, по којој је одлучивао Виши суд у Шапцу 21.8.2014. године и укинуо првостепену пресуду, коју је Основни суд у Лозници примио 28.8.2014. године. Наредба да се спис достави Вишем суду у Шапцу је дата 25.9.2013. године. Основни суд у Лозници је заказао рочиште за 26.9.2014. године које је услед штрајка адвоката одложено за 25.11.2014. године, а исто је одложено са истих разлога за 3.2.2015. године. Надаље у предмету поступа судија С. М. и на рочишту од 3.2.2015. годне одређује временски оквир трајаја поступка од 31.10.2015. године, те одређује допунско вештачење на околност висине захтева. Налаз вештака од 9.2.2015. године достављен је странкама. Ново рочиште за главну расправу је заказано за 9.3.2015. године.

Имајући у виду овакво стање ствари у предмету Основног суда у Лозници П.1040/14, на дан извршеног увида у спис тога суда од стране овог суда, 3.3.2015. године, овај суд налази да нису испуњени законски услови из чл. 8в Закона о уређењу судова за утврђење повреде права на суђење у разумном року и налагање убрзања поменутог парничног поступка, у смислу одредбе чл. 8б Закона о уређењу судова.

Одредба чл. 6 ст. 1 Конвенције о људским правима прописује да свако, током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега, има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом, образованим на основу закона. Пресуда се изриче јавно, али се штампа и јавност могу искључити с целог или с дела суђења у интересу морала, јавног реда или националне безбедности у демократском друштву, када то захтевају интереси малолетника или заштита приватног живота странака, или у мери која је, по мишљењу суда, нужно потребна у посебним околностима када би јавност могла да нашкоди интересима правде. Право на суђење без непотребног одлагања или право на решавање правне ствари у разумном року (право на суђење у разумном року) као део права на правично суђење, зајемчено је и Уставом Републике Србије ("Службени гласник РС", број 98/06) који у члану 32 ст. 1 право на суђење у разумном року гарантује у оквиру права на правично суђење, одредбом да свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима

и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и о оптужбама против њега.

Дакле, Уставни и Конвенцијски постулат о суђењу у разумном року подразумева да се суђење обави у временски прихватљивом оквиру.

Ради оцене да ли је у неокончаном парничном поступку дошло до повреде права на суђење у разумном року, овај суд је утврдио ток и садржину поступка, те уз анализу о поступању суда и поступању учесника у поступку, а посебно подносиоца предлога за заштиту права на суђење у разумном року, дошао до закључка о неоснованости његовог захтева за утврђење повреде права на суђење у разумном року.

Полазећи од наведених параметара приликом одлучивања, анализирано је и цењено и то да конкретна парница нема по закону карактеристику хитности. Овај суд је установио да у поступању првостепеног Основног суда у Лозници и Вишег суда у Шапцу, који је поступао као другостепени суд по жалби туженог, није било неефикасног поступања суда нити неактивности која је резултирала неразумно дугим трајањем поступка.

Ценећи држање и понашање подносиоца захтева који има својство тужиоца у предметном парничном поступку који се настоји убрзати, овај суд не може наћи ни један пропуст у понашању на страни тужиоца као парничне странке, којима би он евентуално допринео одуговлачењу поступка (радње чињеница или нечињења). Подносилац захтева је у предметном поступку активно учествовао, предлажући доказе на своје тврдње.

Ни у поступању судова, првостепеног и другостепеног, не може се наћи замерка у погледу неразумно дугог трајања поступка и неефикасности у поступању која је до тога довела.

У захтеву предлагача се истиче да је Виши суд у Шапцу неразумно дуго поступао по жалби туженог на пресуду Основног суда Лозница П.198/13 када се има у виду да је жалба поднета 6.8.2013.године, а да је о истој одлучено 21.8.2014. године. Једногодишњи период неактивности другостепеног суда у одлучивању о жалби на ту пресуду може се приписати и чињеници и околностима које су постојале у периоду када је предмет био у Вишем суду у Шапцу, на жалбеном одлучивању, а односе се на то да у то време није постојала јединствена судска пракса везана за поступање у поступцима који за предмет имају исплату разлике пензије војним пензионерима, а који поступци су вођени у великом броју по тужбама корисника војних пензија.

Суд, првостепени па ни другостепени, није поступао супротно установљеном начелу ефикасности парничног поступка из члана 10 Закона о парничном поступку (Закон је објављен у "Службеном гласнику РС", бр. 125/2004 и 111/2009), којим је прописано да странка има право да суд одлучи о њеним захтевима и предлозима у разумном року, а да је суд дужан да поступак спроведе без одуговлачења, у складу са претходно одређеним временским оквиром за предузимање парничних радњи и са што мање трошкова.

Разумни рок и трајање конкретног парничног поступка, имајући у виду све битне околности у погледу његове сложености, предмета спора, броја странака, држања странака у поступку, истицања доказних предлога, сложености чињеничних и правних радњи, по налажењу овог суда није премашен.

У поступку који се настоји убрзати је, након доношења решења Гж.886/14, услед протеста адвоката рочиште за главну расправу било више пута одлагано (који разлог за одлагање не може бити ни на који начин приписан кривици поступајућег суда), да би коначно исто било одржано 3.2.2015. године на ком је одређен и разумни временски оквир за поступање првостепеног суда до 31.10.2015. године, те је заказана главна расправа за 9.3.2015. године. Поступање суда се и са те тачке гледишта може сматрати разумним и ефикасним, па нема разлога да се наложи убрзање поступка, што подносилац захтева.

Стога је овај суд, поступајући у складу са одредбом чл. 86 Закона о уређењу судова, одбио захтев предлагача да се поступак убрза.

Како се захтев предлагача показао као неоснован, овај суд је нашао да подносиоцу захтева не припада накнада за састав захтева.

На наведени начин одлучено је применом чл 8а-8в, 15 ст. 3, и чл. 23 ст.1 тач. 2 Закона о уређењу судова.

СУДИЈА ВЕРИЦА БАЈИЋ с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења се може изјавити жалба
Врховном касационом суду, у року од 15 дана
од дана достављања писменог отправка решења,
а путем овог суда.

Напомена:

Ржг 664/2015 од 24.06.2015.године одбијена као неоснована жалба предлагача и потврђено решење Апелационог суда у Новом Саду Р4 г 11/15 од 04.03.2015.године.